

Sanserne

TEKST: Jacob Køhn Andersen

MUSIK: Henrik Thornggaard, 2024

Sanserne

Henrik Thorngaard

$\text{♩} = 52$

Det al - ler - før - ste ø - je - blik var

4 e - vig - he - dens spa - de - stik; Gud tog det i sin

7 **rit.** - - kær - lig - hed til al - le san - sers her - lig -

10 hed.

Sanserne

Det allerførste øjeblik
var evighedens spadestik;
Gud tog det i sin kærlighed
til alle sansers herlighed.

Af tusind stjerners himmeldans
brød solen frem i nådeglans;
den så på Eva med et lyn,
der ramte Adams øjesyn.

Hvor solens varme stråler stod,
blev kroppen hed fra top til fod;
den svale aftenluft fra Gud
velsigned deres nøgne hud.

I skabermørkets natteluft
de mærkede en sjælden duft;
den suste svagt med vinden ned
fra stjernerne til søvnens sted.

Og kærtegns toner vuggende
omsluttede de sukkende;
de hørte fjerne klokkers klang
i paradisets drømmesang.

Da solen atter meldte dag
fornemmede de sødmens smag;
men trangen til at binde den
fik drømmen til at fare hen.

På havens yderside står
en mur af glemsels mange år;
vi længes dog på drømmevis
mod sansehavens paradís.

Når vi bevæges til at tro,
at Gud har skabt os begge to
til alle sansers frydekor,
forløses vi på himlens ord.

Jacob Køhn Andersen

